

nisteren ikke afse tid til at mødes med Tibets leder, Dalai Lama. På dette ganske elementære menneskerettighedsspørgsmål: at signalere opbakning til Tibets kamp mod det undertrykkende Kina slog den håndfaste stil overhovedet ikke igennem. I stedet valgte statsministeren på usleste vis at sende kirke- og indenrigsministeren til at tale med Dalai Lama. En garvet journalist spurgte under statsministerens ugentlige pressemøde meget kløgtigt, om det var som kirke- eller indenrigsminister, at Birte Weiss skulle mødes med Dalai Lama. Til sidst, efter at presset blev for stort for regeringen, blev Dalai Lama trods alt – bedre end ingenting – modtaget på udenrigsministerplan.

Der kunne nævnes utrolig mange eksempler, men bare de her viser med alt for stor tydelighed, at regeringen ikke har for meget greb om tingene. Senest er det kommet frem, at statsministeren ikke entydigt har villet meddele, at der skal placeres et ansvar – naturligvis skal der det – i Tvindsagen. Dansk Folkeparti mener, det er en meget betænkelig melding fra statsministerens side.

Nu har regeringen i måneder arbejdet for, at Tvind skal have stoppet sine tilskud, men hele miseren, nemlig den manglende kontrol med Tvindkoncernen gennem de seneste mange år, vil man åbenbart ikke se på. Derfor var det meget, meget kedeligt at opleve, at stort set et enigt Folketing tirsdag afviste et forslag fra Dansk Folkeparti om at undersøge, hvor ansvaret for det manglende tilsyn med Tvind kan placeres.

Dansk Folkeparti har fremsat og støttet en række forslag, som kunne rette op på Danmarks situation, men der er desværre kun i meget begrænset omfang vilje til effektivt at gøre op med den slendrian, der præger dansk politik i øjeblikket.

I det forløbne år har Dansk Folkeparti søgt indflydelse på udviklingen af det danske samfund. F.eks. rejste Dansk Folkeparti en forespørgselsdebat om det lemfældige forbrug af offentlige midler. Forespørgslen medførte, at det blev pålagt regeringen at sørge for at se på problemet.

I det kommende folketingsår er det meget, meget nødvendigt at arbejde målrettet på at få Danmark ud af de mange dårlige ting, som skiftende regeringer har bragt Danmark i. Her viser den seneste vismandsrapport og ikke mindst Finansministeriets egen nyligt offentliggjorte budgetoversigt en alarmerende udvikling i f.eks. statsunderskuddet.

Det var en svag finanslov – desværre – vi fik for det her år, og som Det Konservative Folkeparti desværre har medvirket til, og man har forspildt en afgørende mulighed for at få underskuddet bragt ned og allerhelst bragt helt ud af verden. Nu slæber man altså rundt med et statsunderskud på 31,1 mia. kr. for 1996, selv om man med det internationale opsving i ryggen har haft en rigtig god chance for at rette op på tingene. Underskuddet på 31,1 mia. kr. er 2,4 mia. kr. mere end forventet, og det viser i sig selv efter Dansk Folkepartis opfattelse behovet for langt mere seriøst mente tiltag for at få nedsat de offentlige udgifter end de få engangsforeteelser, der findes i finanslovaftalen mellem regeringen og De Konservative.

Der forestår til efteråret forhandlinger om en lang række væsentlige politiske emner, der afgørende vil berøre folks dagligdag. Et af disse områder er pensionsområdet, hvor et udvalg under Socialministeriet vil reformere førtidspensionerne. Her mener Dansk Folkeparti, at hvis vi skal have råd til at sikre folkepensionisterne – og det skal vi – en højere folkepension og generelt bedre vilkår, kan vi jo ikke samtidig sætte yderligere tusindvis af danskere på passiv forsørgelse.

Samfundet betaler allerede nu for, at alt for mange danskere er på orlovsordninger, efterløn og overgangsydelse, og nu vil man altså førtidspensionere endnu flere, imens Økonomiministeriets seneste redegørelse viser, at udgifterne til overførselsindkomster i 1996 forventes at blive på ikke mindre end 213,7 mia. kr.

Det er altså bare for meget, at samfundet behandler sine ældre så uværdigt, som tilfældet er. Vore pensionister har jo ydet en gevaldig indsats, slidt og slæbt og betalt tårnhøje skatter til det samfund, der nu viser dem ryggen. Derfor bør det afgjort være folkepensionisterne, samfundet koncentrerer sig meget om.

Et meget afgørende element i efterårets forhandlinger bliver om finanslovsforslaget for 1997. Dansk Folkeparti vil allerede nu på det kraftigste opfordre finansministeren til bare for en gangs skyld at fremlægge forslag uden et underskud på bundlinjen. Det er uanstændigt over for skatteyderne og de kommende generationer, at der år efter år fremsættes finanslovsforslag med drønende underskud.

Så er der spørgsmålet om regeringskonferencen om EU's fremtid, der nu er i gang. Der er det Dansk Folkepartis holdning, at vi for alt i verden må undgå en situation, hvor ambitiøse